

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ב אָדָר:

סֵדֶר לְקוּטִי מִוִּזְרֵי הַיּוֹמִי:

וְכַשֶּׁהֲאֵמוּנָה כָּל כֹּף בְּשִׁלְמוֹת, אֲזִי אֲכִילְתוּ הִיא יִקְרָה
מְאֹד. כִּי נִתְיַחַד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
וְשִׁכְיִנְתָּהּ, בְּבַחֲיִנַת: "וַיֹּאמֶר בְּעֵז לְרוּת" וְכוּ'. אֲזִי, הֲאֵמוּנָה הִיא
מִמְלֻצַת עַל הֶרְחוּקִים לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁיקָרֵב אוֹתָם בְּצֶל כְּנַפְיוֹ.
וְזֶה הִיא מְלִיצַתָּהּ.

כִּי עֵקֶר טְעוּתָם שֶׁל הֶרְחוּקִים מֵאֵמוּנַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִחֲמַת
שֶׁעֵקֶר יְדִיעַת אֱלֹהוּתוֹ אֵינּוּ אֶלָּא מִגְלוֹי עַל הַסְּתוּמִּים. וּמִחֲמַת
שֶׁרוּאִים מִגְלוֹי, שֶׁהִנְהַגְתָּ הָעוֹלָם הוּא עַל־יְדֵי מַעֲרֻכַת הַמִּזְלוֹת,
נִפְלוּ בְּטָעִיּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי טְעוּתוֹ. וַיֵּשׁ חוֹשְׁבִים שֶׁהַכֹּל עַל פִּי
הַטַּבֵּעַ, עוֹלָם כְּמִנְהַגוֹ נוֹהֵג. וַיֵּשׁ חוֹשְׁבִים שֶׁצָּרִיךְ לְעַבֵּד אֶת
הֲאֱמֻצָּעִי, כְּמוֹ שֶׁטָּעוּ בְּעֵגֶל, שֶׁרָצוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֵגֶל אֲמֻצָּעִי, בֵּינָם
לְבֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁאָמְרוּ: "אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ" (שְׁמוֹת ל"ב), בְּבַחֲיִנַת
אֲמֻצָּעִי. וּבְטָעִיּוֹת כְּזֹה, רַבִּים נִכְשָׁלִים. וְעוֹשִׂים אֶת הַסְּבוֹת
אֲמֻצָּעִי, בֵּינָם לְבֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הֵינּוּ שְׂמֵאֲמִינִים בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
אֲבָל מֵאֲמִינִים גַּם כֵּן בְּאֲמֻצָּעִי, וְאוֹמְרִים שֶׁצָּרִיךְ לְסְבוֹת. הֵינּוּ
שְׂמֵאֲמִינִים לְמַשָּׁל בְּהַסְּבָה שֶׁל פְּרִנְסָה, שֶׁהוּא הַמִּשָּׂא וּמִתָּן,
וְאוֹמְרִים הַסְּבָה שֶׁל מִשָּׂא־וּמִתָּן עֵקֶר. כְּאֵלוֹ חָם וְשָׁלוֹם, בְּלֹא הַסְּבָה
שֶׁל מִשָּׂא וּמִתָּן, אֵין יִכְלֹת בְּיַד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְהֵן לָהֶם פְּרִנְסָה.
וּבְהַסְּבָה שֶׁל הֶרְפוּאָה, שֶׁהוּא סְמִים, עוֹשִׂים מֵהֶם עֵקֶר, כְּאֵלוֹ, חָם
וְשָׁלוֹם, בְּלִי הַסְּמִים, אֵין יִכְלֹת בְּיַד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְרַפֵּא. וְאֵין הַדְּבָר
כֵּן, כִּי הַקְּדוּשָׁתוֹ הוּא סְבִיב כָּל הַסְּבוֹת וְעֵלֶת כָּל הָעֲלוֹת, וְאֵין
צָרִיךְ לְשׁוּם סְבָה. וְעַסְקָנוּ בְּאֵלוֹ הַסְּבוֹת, צָרִיךְ לְהֵאֱמִין בְּהַשֵּׁם

ב'תקד אומר מורה רבי'ת זצ"ל "צדק צדק מקוה שיהיה מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ם" אומר "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות א

יִתְבָּרַךְ לְבַד, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מֵהַסְּבוֹת עֶקֶר.

וְכַשֶּׁהֲצַדִּיק מְבַטֵּל בַּתְּפִלָּתוֹ אֵיזָה חַיִּיב שֶׁל מַעְרַכְתַּת הַמְּזֻלוֹת, אֵיזִי נִתְיָדַע מֵהַגְּלוּי עַל הַסְּתוּם, שִׁישׁ אֱלֹקֵי נִמְצָא, שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת הַצַּדִּיק, וּמַשִּׁיד הַמַּעְרַכּוֹת וּמַשְׁנָה הַטַּבֵּעַ. וְכֹל זֶה יְהִיָּה לְעִתִּיד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (פְּסָחִים ס"ח): 'עִתִּידִים צַדִּיקִים לְהַחֲיוֹת אֶת הַמֵּתִים, וְשֶׁאֵר נִפְלְאוֹת:

וְזֶה: וַיִּגַּשׁ אֱלֹוֵי יְהוּדָא, דָּא תְקַרְבָּתָא דְמַלְכָּא לְמַלְכָּא. וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵי בִי אֲדוֹנֵי, שְׁחַשְׁכִּינָה מִבְּקָשְׁתָּ רַחֲמִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל אֱלוֹי הַרְחוּקִים. יְדַבֵּר נָא עֲבָדְךָ דְּדָבָר בְּאָזְנֵי אֲדוֹנֵי, וְלֹא יִשְׁמַע עוֹד אֶמְצָעִי. וְאֵל יַחַר אַפֶּךָ בְּעַבְדְּךָ, עַל הָעֶבֶר. כִּי כְמוֹךָ כְּפִרְעָה, פִּרְעָה, לְשׁוֹן הַתְּגִלוֹת. כִּי אֶתָּה אֵינְךָ יָדוּעַ לְבְנֵי אָדָם אֲלֹא מֵהַגְּלוּי, וּמִחַמַּת שְׁאֵינְךָ יָדוּעַ אֲלֹא מֵהַגְּלוּי, לְפִיכָךְ טָעוּ כָּל אֶחָד לְפִי טָעוּתוֹ. אֲבָל כְּשֶׁאֶתָּה מְבַטֵּל רְצוֹנְךָ בְּשִׁבִיל רְצוֹן הַצַּדִּיק, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (מַעַד קָטָן ט"ז): 'הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גּוֹזֵר וְצַדִּיק מְבַטֵּל'. אֵיזִי יָדָעוּ מֵהַגְּלוּי עַל הַסְּתוּם, כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁמַּעְרַכְתַּת הַמְּזֻלוֹת מַחֲיִיבִים אֵיזָה גְּזֵרָה, וְצַדִּיק מְבַטֵּל, אֵיזִי יָדָעוּ שִׁישׁ אֱלֹקֵי נִמְצָא, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה רְצוֹן הַצַּדִּיק. וְזֶה מֵהַ פִּרְעָה גּוֹזֵר וְאֵינּוּ מְקַיֵּם. פִּרְעָה הִינּוּ מַעְרַכְתַּת הַמְּזֻלוֹת הַגְּלוּיִים לְכָל גְּזֵרָתָם. אֵפֹא אֶתָּה גּוֹזֵר וְאֵינְךָ מְקַיֵּם, כִּי הַצַּדִּיק מְבַטֵּל:

וְזֶהוּ וַיִּסַּב אֱלֹקִים וְכוּ', אֵיִתָּא בְּמִדְרָשׁ (שְׁמוֹת פְּרָשָׁה כ) 'וַיִּסַּב' - לְשׁוֹן סְעָדָה, הִינּוּ לְשׁוֹן הַסְּבָה. וְחֲמֵשִׁים, אֶחָד מִחֲמֵשֶׁה (כְּמוֹ שֶׁפִּרְש"י שָׁם), הִינּוּ חֲמֵשֶׁת מוֹצְאוֹת הַפֶּה. שְׁעַל יָדָם כָּל הָעֲכוּ"ם פּוֹנִים לְאַמוּנַת יִשְׂרָאֵל, לְעַבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אִזְ אֶהְפֹּךְ אֵל כָּל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה" וְכוּ'. עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ

מִצָּרִים, מִמִּצַּר הַגָּרוֹן. הֵינּוּ, עַל־יְדֵי עֲלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִרְאֵשֵׁי
הַתְּאֻזוֹת הַנִּ"ל, מִמִּצַּר הַגָּרוֹן, הַנִּ"ל, עַל־יְדֵי הַדְּבֹר, מַחֲזִיר אֶת
הָעֲכוּ"ם לְאַמוּנַת יִשְׂרָאֵל. וְזֶה עֵקֶר קִשּׁוּטֵי הָאַמוּנָה, בְּחִינַת
'מֵת־קִשְׁטָא בְּקִשּׁוּטֵין דְּלֵא הֵוּ'. עַל־יְדֵי אַמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, אֲזִי הַתְּרָה
אַכִּילָה, בְּחִינַת "וַיִּסַּב": (עַד כָּאן לְסוּנוֹ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה):

שֵׁיף לְאוֹת ב', וְזֶה שָׁלוֹם רְאִישֵׁי־תְבוֹת וְיָדַע מִ'ה שְׁתָּשִׁיב
לְאַפִּיקוֹרוֹם, כִּי עַל־יְדֵי הַשָּׁלוֹם יוֹדַע לְהָשִׁיב עַל
אַפִּיקוֹרוֹסוֹת שֶׁבְּלְבוֹ כַּנִּ"ל עֵינֵן שָׁם. וְגַם עַל־יְדֵי הַשָּׁלוֹם שְׁיֵשׁ בֵּין
יִשְׂרָאֵל, בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ, גַּם עַל־יְדֵי־זֶה נִתְּבַטְּלִין הָאַפִּיקוֹרוֹסוֹת,
כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר (לְעִיל בְּסִימָן כ"ז). וְזֶה שְׁאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּם
לְבִרְכָה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח): "חֲבוֹר עֲצָבִים אֶפְרָיִם הֵנַח לוֹ" (הוֹשִׁעַ
ד), 'שְׁכַּשְׁיֵשׁ שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל, אֲפֹלוֹ עוֹבְדִין עֲבוּדָה זָרָה מוֹחֲלִין
לָהֶם'. אֲבָל "חֶלֶק לְבָם, עֲתָה יֵאֱשָׁמוּ" (שָׁם י). כִּי עַל־יְדֵי הַמַּחֲלָקָת
בָּאִין כְּפִירוֹת כַּנִּ"ל, וְכָל אֶחָד אוֹחֵז בְּדַעְתּוֹ, מֵאַחֵר שְׁאִינָם בָּאִים
וּמִתּוֹעֲדִים יַחַד, לְדַבֵּר אֶחָד עִם חֵבְרוֹ לְהַפְּכוֹ לְדַעְתּוֹ. וְאֲפֹלוֹ יָבוֹאוּ
יַחַד וַיִּדְבְּרוּ זֶה עִם זֶה, לֹא יָשׁוּב מִדַּעְתּוֹ, מִחֲמַת הַנִּצְחוֹן שֶׁל
הַמַּחֲלָקָת. אֲבָל כְּשֵׁיִשׁ שָׁלוֹם, אֲפֹלוֹ עוֹבְדִין עֲבוּדָה זָרָה מוֹחֲלִין
לָהֶם. כִּי עַל־יְדֵי הַשָּׁלוֹם, בּוֹדָאי יִתְּבַטְּלֵן הָעֲבוּדָה־זָרָה
וְהָאַפִּיקוֹרוֹסוֹת שְׁיֵשׁ לְכָל אֶחָד מֵהֶם, עַל־יְדֵי שְׁיִדְבְּרוּ זֶה עִם זֶה,
וַיָּשִׁיבוּ זֶה אֶת זֶה מִדַּעְוֹתָיו הָרָעוֹת וְהַכְּפִירוֹת. וּבּוֹדָאי יָבוֹאוּ
לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה עַל־יְדֵי הַשָּׁלוֹם כַּנִּ"ל וְכְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר
(שָׁם):

(גַּם זֶה שֵׁיף לְאוֹת הַנִּ"ל):

מִהַמַּחֲלָקָת נַעֲשֶׂה הַלְכוֹת, כְּמִבְּאֵר בְּתַהֲלָה לְדוֹד עֵינֵן שָׁם
הֵיטֵב. מִבְּאֵר שָׁם שְׁתַּהֲלָכוֹת הֵם תְּקוּן

הַמַּחְלָקָת, כִּי חוֹזֵר וּמַהֲפֵךְ הַצְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַמַּחְלָקָת לְהַלְכוֹת כַּמְבֹאָר שָׁם. עֵינַי שָׁם מַה שֶּׁכָּתוּב שָׁם שֶׁהַצְדִּיק לֹמֵד אֵלֹהֵי הַצְרוּפֵינַי שֶׁל הַמַּחְלָקָת, וְעוֹשֶׂה מֵהֶם צְרוּף הֶלְכָה וְכוּ' עֵינַי שָׁם. וְזֶהוּ בְּחִינַת מַה שֶּׁמְבֹאָר כָּאן, שֶׁצְדִיקֵינֵינוּ לְלַמַּד הַלְכוֹת, דְּהֵינּוּ פּוֹסְקִים, בְּשִׁבְלֵי תִּיקוּן הַמַּחְלָקָת. וְהֵבֵן:

(טֵיף לְאוֹת ה):

גַּם כִּי עֵקֶר כָּל הַדְּבָרִים הֵן הַתְּחִלָּה. כִּי כָּל הַתְּחִלּוֹת קְשׁוֹת מִחֲמַת שִׁיּוּצָא מִהֲפֵךְ אֶל הֲפֵךְ וְכוּ' כַּנ"ל. וְעַל כֵּן בְּכָל פַּעַם וּפַעַם שְׁנוּסַע לְהַצְדִּיק, צָרִיךְ שִׁירְאָה שִׁיבּוֹא בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ. לֹא כִּמוֹ שֶׁכָּבֵר הָיָה אֵצֶל הַצְדִּיק, וְעָכְשָׁו הוּא בָּא פַּעַם שֵׁנִית, רַק כִּמוֹ שֶׁלֹּא הָיָה מֵעוֹלָם אֵצֶל הַצְדִּיק, וַיְהִי אֵצֶלוֹ כִּמוֹ שֶׁבָּא עָכְשָׁו מִחֲדָשׁ פַּעַם רֵאשׁוֹן. כִּי עֵקֶר הוּא הַתְּחִלָּה, כִּי כָּל הַתְּחִלּוֹת קְשׁוֹת כַּנ"ל, נִמְצָא שֶׁעֵקֶר כַּח הָעֲבוּדָה שֶׁל כָּל הַיָּמִים אֵינּוּ אֶלָּא הַתְּחִלָּה כַּנ"ל עֵינַי שָׁם. וְכִפִּי הַכַּח וְהַתְּלַהּבוֹת שֶׁל הַתְּחִלָּה, כֵּן הוֹלֵךְ וּמִתְנַהֵג בְּעֲבוּדָתוֹ, כִּי עֵקֶר הִיא הַתְּחִלָּה כַּנ"ל. עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַתְּחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, כִּי פֶן וְאוֹלֵי לֹא הִיָּתָה הַתְּחִלָּתוֹ כָּרְאוּי, וְאִם כֵּן גַּם כָּל עֲבוּדָתוֹ אֵינָה בְּשִׁלְמוֹת כָּרְאוּי, כִּי הַכֹּל מִתְנַהֵג כְּפִי הַתְּחִלָּה. עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַתְּחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְלִבּוֹא לְהַצְדִּיק מִחֲדָשׁ, כַּח הַתְּלַהּבוֹת גָּדוֹל, וְהַתְּגַבְּרוֹת חֲדָשׁ לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, כִּדִּי שֶׁתְּהִיָּה עֲבוּדָתוֹ כָּרְאוּי כְּפִי כַּח הַתְּחִלָּה כַּנ"ל. וְכֵן בְּכָל פַּעַם וּפַעַם צָרִיךְ לְחַשְׁשׁ חֲשָׁשׁ זו, פֶּן לֹא הַתְּחִיל עֲדִין כָּרְאוּי, וְצָרִיךְ לְהַתְּחִיל וְלִבּוֹא לְהַצְדִּיק בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ:

סְדֵר קְצוֹר לְקוּטֵי מַוְהֲרַ"ן הַיּוֹפְי:

ט הָאֱמוּנָה מִתְּחִלָּתָה אֵצֶל הָאָדָם בְּכָל בְּקָר בְּחִינַת "חֲדָשִׁים לְבַקְרִים" (אֵיכָה ג' כג), וּבִיּוֹם מִחֲמַת טְרֵדוֹת עֶסְקֵי הָעוֹלָם נִתְכַּסֶּה

הַאֲמוּנָה:

י מַחֲמַת שְׂאִין הַאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת עַל-יְדֵי-זֶה רַבִּים נִכְשָׁלִים בְּטָעוֹת
 וְעוֹשִׂים אֶת הַסְּבוֹת אֲמָצְעִים בֵּינָם לְבֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הֵינּוּ
 שְׂמֵאֲמִינִים בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲבָל מֵאֲמִינִים גַּם כֵּן בְּאֲמָצְעֵי
 וְאוֹמְרִים שְׂצָרִיךְ לְסְבוֹת, הֵינּוּ שְׂמֵאֲמִינִים לְמִשָּׁל בְּסִבַּת הַפְּרָנְסָה
 שֶׁהוּא הַמִּשְׁאֲ-וּמַתָּן וְאוֹמְרִים שֶׁהַסְּבָה שֶׁל הַמִּשְׁאֲ-וּמַתָּן הִיא
 הָעֶקֶר כְּאֵלוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, בְּלֹא הַסְּבָה שֶׁל הַמִּשְׁאֲ-וּמַתָּן אֵין יִכְלֹת
 בְּיַד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לָתֵת לָהֶם פְּרָנְסָה. וְסִבַּת הָרְפוּאָה שֶׁהִיא סְמִים
 עוֹשִׂים מֵהֶם עֶקֶר כְּאֵלוֹ חֵם וְשָׁלוֹם בְּלִי סְמִים אֵין יִכְלֹת בְּיַד הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ לְרַפְּאוֹת. וְאֵין הַדְּבָר כֵּן כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא סְבִיב כָּל
 הַסְּבוֹת וְעַלֹת כָּל הָעֲלוֹת וְאֵינּוּ צָרִיךְ לְשׁוֹם סְבָה. וּבְעֶסְקָנוּ בְּאֵלוֹ
 הַסְּבוֹת צָרִיכִין לְהֵאֲמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד וְלֹא לַעֲשׂוֹת מִהַסְּבוֹת

עֶקֶר:

יא עֶקֶר כָּל הַדְּבָרִים הוּא הַתְּחִלָּה כִּי כָּל הַתְּחִלּוֹת קָשׁוֹת מַחֲמַת
 שְׂיֹצֵא מִהַפֶּךְ אֶל הַפֶּךְ, אֲבָל אַחַר הַתְּחִלָּה הוּא נִכְנָם מְעַט
 בְּהִרְגֵל וְאֵין קָשָׁה עָלָיו כָּל-כָּף. וְעַל כֵּן הָעֲבוּדָה וְהִירָאָה שֶׁל הָאָדָם
 בְּכָל יוֹם הִיא כְּפִי הַתְּחִלָּה. כִּי בְּכָל יוֹם צָרִיךְ לְחֹזֵר לְאַחֲרָיו לְקַבֵּל
 כַּח מִן הַתְּחִלָּה שְׂאֵז הִיָּה קָשָׁה עָלָיו בְּיוֹתֵר כַּנִּ"ל. עַל כֵּן צָרִיךְ
 לְהִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ כִּי פֶּן וְאוּלַי לֹא הִיָּתֵה הַתְּחִלָּתוֹ כְּרָאוּי
 וְאִם כֵּן גַּם כָּל עֲבוּדָתוֹ אֵינָה בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי כִּי הַכֹּל כְּפִי
 הַתְּחִלָּה כַּנִּ"ל. עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק לְעוֹרֵר לְבוֹ לְהִתְחִיל בְּכָל
 פֶּעַם מִחֻדָּשׁ בְּכַח הַתְּלַהֲבוֹת גָּדוֹל וּבְהַתְּגַבְּרוֹת חֻדָּשׁ לְעֲבוּדָתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ כְּאֵלוֹ לֹא הִתְחִיל עַדִּין מְעוֹלָם, כִּדִּי שֶׁתְּהִיָּה עֲבוּדָתוֹ כְּרָאוּי
 כְּפִי כַח הַתְּחִלָּה כַּנִּ"ל. וְכֵן בְּכָל פֶּעַם צָרִיךְ לְחַשֵּׁשׁ חֲשָׁשׁ זֹאת
 פֶּן לֹא הִתְחִיל עַדִּין כְּרָאוּי וְיִתְגַּבֵּר לְהִתְחִיל מִעַתָּה מִחֻדָּשׁ כַּנִּ"ל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקח - צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צדני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
ז"ה נ"ה ו"ל יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז"ה

יב בְּכָל פַּעַם שָׁבָא לְהַצְדִּיק צָרִיד גַּם כֵּן שִׁירָאָה שִׁיבּוֹא בְּכָל פַּעַם
מִחֻדָּשׁ. לֹא כִּמוֹ שֶׁכָּבַר הָיָה אֲצֵל הַצְדִּיק וְעִכְשָׁו הוּא בָּא פַּעַם
שֵׁנִית רַק כִּמוֹ שֶׁבָּא עִכְשָׁו מִחֻדָּשׁ פַּעַם רִאשׁוֹנָה. כִּי צָרִיד לְהִתְחִיל
בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ כִּי הָעֵקֶר הוּא הַהִתְחַלָּה כִּנ"ל:

יג עַל-יְדֵי מַחְלָקַת בָּאִים כְּפִירוֹת שְׁעַל-יְדֵי-זֶה אֵין יְכוּלִים גַּם
לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה כִּנ"ל. אֲבָל כְּשֵׁישׁ שְׁלוֹם נִתְּבַטְּלִים הַכְּפִירוֹת
וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שֵׁישׁ בְּלֵב כָּל אֶחָד. כִּי כְּשֵׁישׁ שְׁלוֹם וּמִתּוֹעֲדִים זֶה
עִם זֶה יוּכַל כָּל אֶחָד לְהִשָּׁיב אֶת חֲבֵרוֹ מִדְּעוֹתָיו הָרָעוֹת וְיוֹצִיא
הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת מִלְּבוֹ. אֲבָל עַל-יְדֵי מַחְלָקַת אֵינָם
מִתּוֹעֲדִים יַחַד לְדַבֵּר אֶחָד עִם חֲבֵרוֹ לְהַפְּךְ דַּעְתּוֹ אֶל הָאֲמִתּוֹ וְאֶפְלוֹ
כְּשֶׁמִּדְּבָרִים יַחַד אֵין אֶחָד שׁוֹמֵעַ דְּבַרֵי חֲבֵרוֹ מִחֲמַת הַנְּצַחֵן שֶׁל
הַמַּחְלָקַת, נִמְצָא שְׁעֵקֶר הָאֲמוּנָה תְלוּיָה בְּשְׁלוֹם:

יד לְזִכּוֹת לְשְׁלוֹם הוּא עַל-יְדֵי שְׁיִלְמוּד פּוֹסְקִים:

סֵדֶר תֵּשִׁי מוֹחֲרֵי הַיּוֹמִי:

תיד (ח) אֶחָד שָׁאֵל אוֹתוֹ עַל עֲנִין מַה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ לְכוּן
בְּשַׁעַת אֲמִירַת הַשֵּׁם וְכוּ', הַשֵּׁיב לוֹ וְמַה חָסֵר לָךְ כְּפִשׁוּטוֹ אַדְנִי
גָּאֵט. כִּי עַל-יְדֵי הָאֲמִירָה בְּכּוֹנֵה פְּשׁוּטָה זֹאת מְחִיבִים לְרַעַד יָדָיו
וּרְגָלָיו וְכָל רַמ"ח אַיְבָרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו שֶׁל הָאָדָם.

גם אָנֹכִי שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי גַם-כֵּן בְּבֵית רַבִּי נַחֲמָן נֶתַן בְּאוּמִין אַחַר
סְעֻדַת עַרְבִית, וְנִשְׁאַרְתִּי עִמוֹ לְבִדּוֹ אַחַר בְּרַכַּת הַמְּזוּן. וַיֵּשֶׁב
בְּשִׁתִּיקָה, אַחֲר־כֵּן עָנָה וְאָמַר בְּאִימָה וּבִירָאָה גָּא גָּא גָּאֵט. הֵינּוּ
שְׁבֵת־חֻלָּה דְּבַר כְּמִרְתִּית וּמִזְדַּעְזַע לְהוֹצִיא שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁלְמוֹת
וְאָמַר רַק חֲצִי הַתְּבָה מִחֲמַת הָרְתִית וְהַזִּיעַ. וְאַחֲר־כֵּן יָצָא מִפִּי
הַקָּדוֹשׁ בְּאִימָה וּבִירָאָה גְדוּלָּה תִּבְתַּ גָּאֵט בְּשִׁלְמוֹת כְּחֵץ מִיַּד
גְּבוּר. וְכוֹנֵנְתוֹ הַפְּשׁוּטָה הָיָה לְהַכְנִים בְּנֵי עֵצִים אִימַת הַבוּרָא

יְתַבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׂרָאוּיִין לְרַעַד וְלַחִיל מֵאֵימַת שְׁמוֹ יְתַבָּרַךְ הַמָּלֵא כָּל הָעוֹלָם וְעוֹמֵד עָלֵינוּ תָּמִיד. וְאֵי אֶפְשָׁר לְצִיר עֲנִין זֶה בְּכֹתֵב. אֲךְ הַמְּבִין וְחָפִץ בְּאַמֶּת יָבִין מִדַּעְתּוֹ רְמִזִּים הַרְבֵּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּפִשְׁטוּת, לְהֶאֱמִין שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַשֵּׁם יְתַבָּרַךְ עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ בְּכָל עֵת. שִׁים לְבָבְךָ הַיָּטִב לְדַבָּרִים הָאֵלֶּה בְּאַמֶּת, עַד שֶׁיִּמְשֹׁךְ אֵימָתוֹ וּפְחָדָתוֹ עָלֶיךָ:

תטו (ט) בְּעֲנִין הַקְּשִׁיָּא שֶׁל הַיְדִיעָה וְהַבְּחִירָה, כְּכֹר מְבֹאָר בְּהַסְפָּר לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן בְּהַתּוֹרָה בְּהַעֲלֹתָךְ בְּסִימָן כ"א שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת שֶׁכֶל הַמְּקִיף שְׂאִינוּ נִכְנָם לְתוֹךְ הַשֶּׁכֶל הַזֶּה עַד לְעֵתִיד, עֵינֵי שָׁם. וְסֵפֶר רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁכָבֵר הָיָה לוֹ תֵרוּץ נָכוֹן עַל זֹאת הַקְּשִׁיָּא. וְהַתֵּרוּץ הָיָה בְּבִרְוֹר גָּמוֹר כְּדַרְכּוֹ תָּמִיד שְׂאִינוּ אוֹמֵר דְּבַר שִׁשְׂאָר בּוֹ פְּקָפוּק, רַק דְּבָרִים הַבְּרוּרִים וּמְחֻרָרִין פֶּשְׁמָלָה, וְכִבֵּר כָּתֵב אֶת עֲנִין הַתֵּרוּץ בְּכֹתֵב, אֲךְ נֶאֱבַד מִמָּנוּ הַכֹּתֵב, וְעַתָּה נִשְׁכַּח מִמָּנוּ (כְּדַרְכּוֹ תָּמִיד שֶׁכֶל מֵה שְׁכָבֵר חֲדָשׁ, הַסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִמָּנוּ וְאִינוּ עוֹסֵק עוֹד בְּזֶה, רַק הוּא רוֹצֵה בְּכָל פֶּעַם חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי וְכוּ'. כְּמִבְּאָר בְּמָקוֹם אַחֵר). פֶּעַם אַחַת שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ שֶׁאָמַר שֶׁזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אִיךָ הַבְּחִירָה הִיא בְּתוֹךְ הַיְדִיעָה בְּעֶצְמָה:

תטז (י) פֶּעַם אַחַת דִּבְרָנוּ עִמּוֹ וְגָלָה לָנוּ שֶׁיֵּשׁ מוֹפֵת עַל חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי אִם לֹא כֵן חָס וְשָׁלוֹם הֵיכֵן הָיָה מָקוֹם לְהַחְזִיק אֶת כָּל בְּאֵי עוֹלָם. כִּי זֶה רוֹאִין בְּחֹשׁ שֶׁבְּכָל פֶּעַם נִתְרַבֵּין בְּנֵי אָדָם. כִּי מֵאָדָם אֶחָד יוֹצֵאִין דּוֹרֵי דּוֹרֹת אֲלָפִים וְרַבְבוֹת נְפָשׁוֹת. וְכֵן מְכַל אֶחָד וְאֶחָד וְאִם־כֵּן (רְצוֹנוֹ לֹאֵמַר אִם הָעוֹלָם קִדְמוֹן וּבְלִי גְבוּל וְזִמְנֵי חָס וְשָׁלוֹם, כִּדְעַת הַכּוֹפְרִים יִמַּח שְׁמָם) כְּכֹר הָיָה רָאוּי שֶׁיִּתְמַלֵּא כָּל הָעוֹלָם וְלֹא הָיָה מָקוֹם הָעוֹלָם שֶׁהוּא בְּמִדָּה וּגְבוּל, יָכוֹל לְהַחְזִיק מֵאַחַר שְׁמַתְרַבֵּין בְּכָל פֶּעַם מְאֹד.

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקי... מ'צמר מ'זוהר... מ'צדק מ'צני מ'קוה ש'דף צ'חד מ'ספרי ר'בנו יהיה תיקון ר'כנ"ל...
 ...זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות...

שוב פעם אחת גלה מופת שני מן המתים. כי כשאחד מת וקוברין אותו בארץ, ונתרבה על-כל-פנים משחו על הארץ. ואפלו אחר שנתקב ונעשה ממונו תרוד רקב, על-כל-פנים נתוסף מעט על הארץ ועל העפר, ואם-כן (רצונו לומר גם-כן כנ"ל) כבר היה ראוי שתתגדל הארץ עד לרקיע ויותר ויותר לפי דעתם הסכלה והמשבשת של הכופרים. אם-כן איך היה מקום בעולם שתחזיק מה שנתוסף בכל פעם בלי שעור ומספר לפי דעתם, כי על-כל-פנים משחו נתוסף, והמתים הם בלי שעור ומספר לפי דעתם הסכלה (שאין זמן לבריאת העולם), אם כן אין מקום שתחזיק אותם. והבן. כי הם מופתים ברורים למי שרוצה להודות על האמת ואינו מתעקש להכחיש ולהכעים חם ושלום. הראשון מן החיים והשני מן המתים:

אבל באמת אין אנו צריכין לכנס כלל בחקירות ומופתים, רק אנו מאמינים בהשם יתברך שברא את העולם בששת ימי בראשית באמונה שלמה בלי שום חקירות כלל, כמו שכתוב בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ. ולא רשמתי זאת רק הזאיל ויצא הדבר מפי רבנו הקדוש זכרונו לברכה, כי אין ראוי שיאבד דבור אחד מדבוריו הקדושים, על-כן לא יכלתי להתאפק ורשמתי זאת כדי לנקר עיני הכופרים להראות להם כסילותם וטעותם. כי אם ירצו לשום עין באמת על שני מופתים אלו יראו ויבינו שאי אפשר לסתורם, אולי יראו וישובו אל האמת. אבל אנחנו אין אנו צריכים לזה לשום מופת שבעולם, אפלו למופתים הנ"ל, כי אנחנו מאמינים בני מאמינים ירע אברהם יצחק ויעקב, ואנו מאמינים בהשם יתברך ובתורתו הקדושה בלי שום חקירות, רק באמונה שלמה לבד. וזה יסוד כל התורה כמו שאמרו רבותינו

זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה (מִנּוֹת כ"ד): 'בָּא חֲבִקוּק וְהַעֲמִידוּן עַל אַחַת , וְצַדִּיק
בְּאַמוּנָתוֹ יִחְיֶה':

סדר לקוטי עיצות הי"ב:

י צְרִיכִין לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַד שְׂיִהְיֶה הַגּוֹף בְּטֵל
לְגַמְרֵי כְּאִין וּכְאַפִּם. וְזֶה זוּכִין עַל־יְדֵי יִרְאַה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יוֹכֵה
לְשָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁכִין כָּל הַבְּרָכוֹת (שם).

יח הַדְּבֹר דְּקִדְשָׁה, דְּהֵינּוּ דְּבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה וְיִרְאַת־שָׁמַיִם, הוּא
יָקָר וְגָבֹהּ מְאֹד, כִּי הַדְּבֹר דְּקִדְשָׁה הוּא בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה, בְּחִינַת
הַתְּגִלוֹת מַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא בְּחִינַת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ
וּבְחִינַת רוּח־הַקֹּדֶשׁ וּבְחִינַת תְּחִיַּת הַמֵּתִים, בְּחִינַת יְחוּד קְדֻשָׁא
בְּרִיד־הוּא וּשְׂכִינָתָה (שם).

יט גַּם הַדְּבֹר הוּא בְּחִינַת אֵם הַבָּנִים, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁהָאֵם הוֹלֶכֶת
תָּמִיד עִם בְּנָה אֲפֶלּוּ לְמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים וְאֵינָה שׁוֹכַחַת אוֹתָם,
כְּמוֹ־כֵן הַדְּבֹר הוֹלֵךְ עִם הָאָדָם תָּמִיד אֲפֶלּוּ בְּמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפוֹת,
וּמְזִכִּיר אוֹתוֹ תָּמִיד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; הֵינּוּ שֶׁאֲפֶלּוּ אִם הָאָדָם
מְנַח, חַם וְשָׁלוֹם, בְּשִׁפְלַת הַמְּדִרְגָה מְאֹד, בְּמְקוֹם שֶׁהוּא, חַם וְשָׁלוֹם,
אֶף־עַל־פִּי־כֵן עַל־יְדֵי הַדְּבֹר יָכוֹל לְהַזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
לְעוֹלָם; דְּהֵינּוּ שֶׁאֲפֶלּוּ אִם הוּא בְּמְקוֹם שֶׁהוּא, אִם יִתְחַזֵּק גַּם שָׁם
לְדַבֵּר עַל־כָּל־פְּנֵים דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים שֶׁל תוֹרָה וּתְפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינּוּ
לְבֵין קוּנּוֹ, אוֹ לְשִׂיחַ עִם רַבּוֹ אוֹ חֲבֵרוֹ בִּירְאַת־שָׁמַיִם, יָכוֹל לְהַזְכִּיר
אֶת עֲצֻמוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם, אֲפֶלּוּ שָׁם בְּמְקוֹמוֹת הַרְחוּקִים
מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵם בְּחִינַת מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים, אֲפֶלּוּ אִם
נָפַל לְמְקוֹם שְׁנַפֵּל, רַחֲמָנָא לְצַלָן, כִּי הַדְּבֹר אֵינּוּ מְנִיחַ אוֹתוֹ לְשִׁכַּח
אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְהֵבֵן הַדְּבָר הַיָּטֵב מִגְּדֹל כַּחַת הַדְּבֹר, וְהוּא עֹצֵה
נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה לְמִי שֶׁחָפֵץ בְּאַמֶּת לְבַל יֵאבֵד עוֹלָמוֹ לְגַמְרֵי, חַם

וְשָׁלוֹם (שם).

כָּל הַדְּבוּרִים הֵם בְּחִינַת גְּבוּרוֹת, וְצָרִיךְ לְהַמְתִּיקָם, וְהַהֲמַתְקָה הוּא עַל-יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה וְדְבוּרִים טוֹבִים שֶׁמְדַבְּרִים. עַל-כֵּן צָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַדְּבוּר מְאֹד וְלִבְלִי לְדַבֵּר דְּבוּרִים רָעִים, וּבְפֶרֶט לְשׁוֹן הָרַע, חֵם וְשָׁלוֹם; מְכַל-שֶׁכֶן וְכָל-שֶׁכֶן שֶׁצָּרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד מִלְּדַבֵּר, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל צַדִּיק, כִּי שֶׁלֹּא יִתְגַּבְּרוּ הַדֵּינִים, חֵם וְשָׁלוֹם, וְעַל-יְדֵי אֱלוֹ הַדְּבוּרִים רָעִים יְכוּלִים לְגָרֵם שֶׁיִּפְּלֵה הַצַּדִּיק-הַדּוֹר מִמִּדְּרַגָּתוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּשֶׁאֵינּוּ בְּעַל-כַּח גְּדוֹל לְהַמְתִּיק אֱלוֹ הַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת, אִם שֶׁיִּסְתַּלֵּק, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה, וְאֵי עַל-יְדֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ נִשְׁמָתוֹ מִמִּתְקַת אֱלוֹ הַגְּבוּרוֹת הַנִּל"ל (שם).

סֵדֶר שִׁיחוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

שִׁיחוֹת מוֹרְנוּ הַרְבֵּי רַבִּי נַחֲמָן

רַלָּה כְּבָר מְבֹאֵר בְּ"לְקוּמֵי תַנְיָנָא" סִימָן מ"ד שֶׁרַבְּנוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּה, הִזְהִיר מְאֹד לְבְּלִי לְהַחְמִיר הַמְּרוֹת יְתָרוֹת בְּשׁוֹם דְּבָר, כִּי 'אֵין הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתָיו' (עֲבוּדָה זָרָה ג) וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמַלְאַכֵי הַשָּׁרֵת (בְּרַכּוֹת כה:) וְכוּ' וְאָמַר אָז:

שְׂאִיתָא שְׂרָאוּי לְכָל אָדָם שֶׁיִּבְחַר לְעַצְמוֹ מְצֻוָּה אַחַת, שֶׁבְּאוֹתָהּ הַמְצֻוָּה יִדְקֶדֶק הַרְבֵּה וְיִקְיִם אוֹתָהּ הַמְצֻוָּה עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת וְהַדְּקוּקִים, וְכַעֲיִן שֶׁמְצִינּוּ בְּגִמְרָא (שִׁבְתָּ קִיח:) 'אָבִיךָ בְּמֵאֵי זְהִיר טְפִי' וְכוּ' וְאָף עַל פִּי כֵּן גַּם בְּאוֹתָהּ הַמְצֻוָּה אֵל יִכְנַס בְּחֲמֻרוֹת שֶׁל שִׁגְעוֹן וְשִׁטוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרוֹת, רַק יִדְקֶדֶק בָּהּ בְּלִי שִׁגְעוֹן בְּכָל הַחֲמֻרוֹת אֲבָל בְּשָׂאֵר כָּל הַמְצֻוֹת אֵין צָרִיכִין לְהַחְמִיר כָּלָל וְהַלּוֹאֵי שֶׁנִּזְכָּה לְקִיָּם אֶת כָּל מְצֻוֹת הַתּוֹרָה כְּפֶשׁוּטָן מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוֹם חֲמֻרוֹת:

וגם בענין החמרות יתרות בפסח לא היה מסכים כלל על
המרביתם לדקדק יותר מדאי ונכנסים במרה שחורות גדולות
והאריך בשיחה זו אז כי איש אחד מאנשינו שאל לו זכרונו
לברכה, שאלה אחת בענין איזה חמרה בפסח איך להתנהג ואז
התלוצץ ממנו מאד והרבה לדבר מענין זה שאין צריכין לחפש
אחר חמרות יתרות ושנעזוב ובלבולים ואמר שהוא בעצמו גם כן
כבר היה שקוע בענין זה מאד שהיו עולים על דעתו חמרות
יתרות מאד מאד ופעם אחד היה חושב מחשבות בענין המים
על פסח שחשש שמא יש איזה משהו במים ששואבין ואם יכין
לו מים על כל ימי הפסח כמו שנוהגין קצת, גם זה לא הוטב
בעיניו, כי קשה לשמר היטב המים מערב פסח על כל ימי הפסח
ולא הוטב בעיניו שום מים רק מי מעין הנובעים ויוצאים
והולכים ובאים מים חדשים בכל עת אבל במקום שהוא זכרונו
לברכה, היה יושב לא היה שום מעין כזה, והיה בדעתו לנסע על
פסח למקום שיש שם מי מעין כזה כל כך נכנס בחמרות ומרה
שחורות ודקדוקים יתרים אבל עכשו הוא מתלוצץ מזה כי אין
צריכין לחפש אחר חמרות יתרות, אפלו בפסח והאריך בשיחה
זו הרבה אז כי עקר העבודה באמת הוא תמימות ופשיטות
להרבות בתורה ותפלה ומעשים טובים בלי לחפש לחדש דוקא
חמרות יתרות רק לילך בדרך אבותינו הקדמונים ולא נתנה
התורה למלאכי השרת ואמר אז שבשביל זה עזבו העולם
חכמות הדקדוק ואינם עוסקים בו כלל כי דקדוק אין צריכין כלל,
כי אין צריכין לדקדק על עצמו יותר מדאי לבקש חמרות יתרות
והאריך בזה עוד ואמר אז שאין שום דבר שיהיה חיוב בדוקא
ואם לאו וכו' רק אם יוכל-יוכל ואם לאו-אנם רחמנא פטרה וכבר

מְבַאֵר זֹאת בְּמָקוֹם אַחֵר:

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן שיא (א) מת שמוטל במקום שירא עליו מפני הדליקה אם יש כבר או תינוק מטלטלו על ידיהם ואם אין לו כבר או תינוק אם יש לו שתי מטות מטלטלו ע"י שיהפכנו ממטה למטה דהוי טלטול מן הצד ואם אין לו לא זה ולא זה מטלטלו טלטול גמור וכל זה באותו רשות מת המוטל בחמה מטלטלו מחמה לצל באותו רשות ע"י כבר או תינוק ואם אין לו כבר או תינוק לא יטלטלנו כלל אפילו להפכו ממטה למטה דטלטול מן הצד שמיה טלטול (ועיין לעיל בסימן זה ס"ו מאי תקנתיה): **(ב)** מת שהסריח בבית ונמצא מתבזה בין החיים והם מתבזים ממנו: הגה ויש אומרים דאפילו לא הסריח עדיין אלא שקרוב להסריח (ב"י בשם טור ורש"י ור"ן) מותר להוציאו לכרמלית ואם היה להם מקום לצאת בו אין מוציאים אותו אלא מניחים אותו במקומו ויוצאים הם ויש אומרים שלא התירו להוציאו לכרמלית אלא ע"י כבר או תינוק ויש מי שאומר שכל שמוציאו לכרמלית מוטב להוציא שלא בכבר ותינוק כדי למעט בהוצאה ויש מי שמתיר להוציאו אף לרה"ר ע"י תינוק אבל לא ע"י כבר והוא הדין אם הוא בבזיון אחר כגון שהיה בספינה והיו הא"י מתאספים שם וכן כל כיוצא בזה: הגה והוא הדין דמותרים לומר לא"י לטלטלו כמו ע"י כבר ותינוק (מרדכי וב"י בשם שבולי לקט) ואסור לטלטל מת ע"י כבר ותינוק לצורך כהנים או דבר אחר אבל ע"י א"י יש מתירין (טור יו"ד סימן שע"ב ותשו' מהרי"ל סימן ס"ה) (וכן ראיתי נוהגים לצורך מצוה או חתונה): **(ג)** יש מי שאומר שאם נתן על המת אחד מכלים שהוא לבוש חשוב כנותן כבר או תינוק: **(ד)** יש מי שאומר שלא הצריכו כבר או תינוק אלא למת ערום אבל אם הוא בכסותו

א"צ ככר או תינוק: (ה) אם צריך למקום המת או לדבר שהמת מונח עליו מותר לטלטלו מן הצד דהיינו שהופכו ממטה למטה כיון דלצורך דבר המותר הוא לא התירו לטלטל ע"י ככר או תינוק אלא במת בלבד אבל לא בשאר דברים האסורים לטלטל: (ו) מת המוטל בחמה ואין להם מקום לטלטלו או שלא רצו להזיזו ממקומו באין שני בני אדם ויושבים מב' צדדיו חם להם מלמטה זה מביא מטתו ויושב עליה וזה מביא מטתו ויושב עליה חם להם מלמעלה זה מביא מחצלת ופורם על גביו וזה מביא מחצלת ופורם על גביו זה זוקף מטתו ונשמט והולך לו וזה זוקף מטתו ונשמט והולך לו נמצאת מחיצה עשויה מאליה שהרי מחצלת זה ומחצלת זה גביהן סמוכות זו לזו ושני קצותיהן על הקרקע משני צדי המת: (ז) מותר לסוך המת (ולהדיחו) ולשמוט הכר מתחתיו כדי שלא יסריח ובלבד שלא יזיז בו שום אבר ואם היה פיו נפתח והולך קושר את הלחי בענין שלא יוסיף להפתח אבל לא כדי שיסגר מה שנפתח או קצתו שאם כן היה מזיז אבר ומטעם זה אין מעצימין עיניו של מת בשבת: (ח) טלטול מן הצד לצורך דבר המותר מותר הלכך צנון שטמן בארץ ומקצת עליו מגולים ולא השריש וגם לא נתכוין לזריעה נוטלו אע"פ שבנטילתו מזיז עפר ממקומו ואע"פ שהוסיף מחמת לחות הקרקע מותר: הגה ואפילו הניחו שם מבע"י להיות שם כל השבת דאין באוכלין משום בסיס לדבר האסור (כל בו) וטלטול בגופו אפילו לצורך דבר האסור מותר הילכך קש שעל המטה דסתמו מוקצה להסקה מנענעו בגופו ואם הניח עליו מבע"י כר או כסת מנענעו אפילו בידו שהרי הכינו מבע"י לשכב עליו (וכן אם חשב לשכב עליו) (ר"ן ס"פ במה טומנין): (ט) הפירות הטמונין בתבן או בקש המוקצים יכול לתחוב בהם מחט או כוש

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקטז - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ונוטלם והקש ננער מאליו: הגה ואם טמונים בחול ובעפר עיין לעיל
סימן ש"ח סעיף ל"ח:

סדר לקוטי תפלות היימני:

תתלט: ובכן תרחם עלינו אדון מלא רחמים, ותעזור ותושיע לנו
ולכל עמך בית ישראל, שנזכה כלנו להוליד ולגדל את הנפשות
הקדושות הנמשכות לנו בכל עת על ידי הכבוד דקדושה, שנזכה
להוליד הנפשות בנקל בלי קשוי הולדה כלל ונזכה לגדלם בנחת
ובשלום בלי שום צער גדול בנים כלל ותשפיע עלינו ברחמיך
הרבים יראה ואהבה, ונזכה ליראה ולאהבה את שמך באמת,
ועל ידי זה תמשיך עלינו כח הידים העליונים הקדושים, יד החזקה
ויד הגדולה, ועל ידי זה נזכה להוליד ולגדל את הנפש בנחת
ושלום, בלי שום קשוי הולדה ובלי שום צער גדול בנים כלל:

להתפלל על אלו שיש להם צער ויסורים מגידול בנים ר"ל:

תתמ: אנא ה' רחמן מלא רחמים, אתה יודע את צרותם ומכאובם
של עמך ישראל שיש להם צער גדול בנים רחמנא לצלן, אשר
כבר הפלאת את מכותם, ולקחת מהם מחמד עיניהם, ומשא
נפשם בנים ובנות היקרים המסלאים בפז, נפשות יקרות
וחביבות, יונקי שדים שלא חטאו, גמולי חלב שלא פשעו, תינוקות
של בית רבן אשר הם מקימין את העולם בהבל פיהם שאין בו
חטא, רק בעוונותינו ובעוונות אבותם פגעת בהם:

תתמא: רבונו של עולם רבונו של עולם, אתה ידעת את צערם
ומכאובם הקשה של הילדים הרבים האלה, וצער ומכאוב של
אביהם ואמם וכל קרוביהם וכל המצטערים בצרתם, כי רע ומר
כי נגע עד הנפש, בכה ובכו הרבה בכה, ודמעתם על לחים אתה
אל ראי הרואה "את דמעת העשוקים האלה ומיד עושקיהם כח,

ואין להם מנחם, חמל על רתיחת דמעתם ואנקתם ואמר
 לצרותם די, ואל תעשה להם כחטאם ולא בעוונותיהם תגמל להם
 "כי אתה ה' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך", ואתה מקיים את
 העולם בחסדיך, וכמה עכו"ם ורשעים גמורים מגדלים את בניהם,
 כי אתה חפץ בקיום העולם, ואין אתה חפץ בהשחתת העולם,
 חום ורחם וחמל על נפשות עמך ישראל ותאמר למלאך הרף ידיך,
 וישוב חרבו אל נדנה, יעוררו רחמיך וחנויותיך באהבה ובחמלה
 יתרה על עמך ישראל הקדוש, ותעזר ותושיע ותגן עליהם, שיזכו
 כלם לגדל את כל בניהם ובנותיהם בנחת ובשלום ושלחה בלי שום
 צער כלל, לתורה ולחפה ולמעשים טובים לארץ ימים ושנים
 טובים ותמשיך עליהם חיים ואריכות ימים ושנים מאתך ממקור
 החיים, (ובפרט על פלוני בן פלוני וכו') רחם נא קהל עדת ישראל, סלח
 ומחל עוונם, והושיענו אלקי ישענו, שנזכה כלנו אנהנו וכל עמך
 בית ישראל, לגדל את כל בנינו ובנותינו בנחת לחיים טובים
 ארוכים ולשלום ועשה למען אבותינו ולמען כל הצדיקים אמתיים
 שבכל דור ודור ושבדור הזה, ותחמל ותרחם ותושיע ותציל את
 יתר הפלטה, את הילדים שנולדו כבר ואשר עתידין להולד,
 ותצילם מחלי המאזלין [חצבת, אדמת] והפאקין [אבעבועות רוח]
 ומכל מיני מחלה וכאב ומחוש שבעולם, ותחזקם ותבריאם ותחיים
 ותחלימם, ותעזר לאביהם ואמם שיזכו לגדלם בנחת ולחנכם
 בעבודתך ויראתך לארץ ימים ושנים טובים ויזכו לראות מהם
 בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות לדורי דורות עד סוף כל
 הדורות ויתרבו עמך בית ישראל "כחול הים אשר לא ימד ולא
 יספר מרב" רחם רחם אב הרחמן, אב החמלה אב החנינה אב
 החסד, רחם נא על יונה אלקת כמונו היום כי אין מי יעמד בעדנו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב' תקיח - צמח מזהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֵלֶּא שְׁמַךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה, חוֹסֶה עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְאֵל תְּשַׁפֵּךְ חַרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֵינוּ אֵל
 תִּנְיָחֵנוּ וְאֵל תַּעֲזֹבֵנוּ וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ, יְהִמוּ נָא מַעֲיָךְ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ,
 וְאֵל תִּפֶּן אֵל רְשָׁעֵנוּ וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִפְּנֵינוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנַתֵּנוּ
 יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ, טָרֵם נִדְבַר אֶתְּךָ
 תִּשְׁמַע רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא
 עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכִּיבֵי רוּחָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא
 חוּם, רַחֲמָנָא פֶּרֶק, רַחֲמָנָא שְׂזִיב, רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן, הַשְׁתָּא בְּעַגְלָה
 וּבְזִמְן קָרִיב, (עד כָּאן):

תתמב: חוים וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וּמַלְא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמֵים,
 וְזַכָּנוּ לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד לְעָנִיִּים הַגּוֹנִים בְּאַמַּת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב,
 וְנִזְכָּה לְתֵן צְדָקָה בְּשִׁעַת הַתְּפִלָּה בְּעֵת שְׁאָנוּ אוֹמְרִים פָּסוּק "וְאֶתְּךָ
 מוֹשֵׁל בְּכָל", עַד שְׁנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַמְּשָׁלָה וְהַכְּבוֹד וְהַמְּלָכוּת מִן
 הַקְּלָפָה, לְהַעֲלוֹת וּלְהוֹצִיא וּלְסַלֵּק כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדָלָה וְהַמְּשָׁלָה מִן
 הָעֵפוֹ"ם וְהַרְשָׁעִים וְהָעֲזִי פָּנִים שְׂבֵדוֹר, וְלְהַחֲזִיר כָּל הַכְּבוֹד
 וְהַמְּלָכוּת אֶל הַקְּדוּשָׁה וְיָשׁוּב הַכְּבוֹד אֶל הַמְּבִינֵי מַדַּע אֶל הַצַּדִּיקִים
 וְהַחֲכָמִים הָאֱמֵתִיִּים דְּקְדוּשָׁה, וְנִזְכָּה לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת אֲכִילָה וּלְהַמְשִׁיךְ
 פָּנִים אֶל הַכְּבוֹד, וְתִצְלֵנוּ מִרִיב וּמַחֲלָקֶת תָּמִיד וְתַעֲזֹר לָנוּ שְׂיָבוֹאוּ
 לָנוּ נְפֻשׁוֹת רַבּוֹת חֲדָשׁוֹת דְּקְדוּשָׁה עַל־יְדֵי הַכְּבוֹד דְּקְדוּשָׁה וְנִזְכָּה
 לְיִרְאָה וְאַהֲבָה בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת
 הַנְּפֶשׁ בְּלִי שׁוּם קִשׁוּי הוֹלְדָה וּבְלִי שׁוּם צִעַר גְּדוֹל בָּנִים כָּלֵל רַבּוֹנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, אֵל הַכְּבוֹד, "לָךְ ה' הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי,
 וְהָעֶשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאֶתְּךָ מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִידְךָ כַּחַ וּגְבוּרָה
 וּבִידְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל", זַכָּנוּ לְהַעֲלוֹת כָּל הַכְּבוֹד לְשָׂרְשׁוֹ
 שְׂבַקְדוּשָׁה: